

блаженна, която е повървала; чи ще са съжди реченното ѝ отъ Господа,“

Смиренната Маріа и сега не приела похвалы, но свето величіе приписала само на Божіето милосердіе. „Вилчае дѣшата ми Господа,“ казала та на Єлисавета, „и възрадѣваса дѣха ми въ Бога Спасителя моего, чи пригледалъ смиреніето на рабата си, защото отъ сега блаженна ще ма нарежтѣ сичкитѣ племена; чи Силный ми стори величіе, и свѣто е Неговото име, и Неговата милость е отъ родъ въ родъ върхѣ тѣзи, които МѢ са бо-жтѣ,“

Маріа сѣдала при Єлисавета до три мѣсеца, и подырь са завърнала у дома си въ Назаретъ. При излѣзванъето изъ горнаа, подъ сѣнката на смоковничевото дърво, былъ построенъ водоемъ, който са зовалъ и зове источникъ на Пречистата Дѣва Маріа. Преданіето говори: чи та въ тримѣсечното си стоеніе при Єлисавета, ходала тѣка да си зема вода.
